

[Axel Kristensen.]

undervisningen, der er begrundelsen for udflytningen, og dels fås de fremtidsmuligheder, der også har været forudsætningen.

Den højtærede undervisningsminister vil sikkert blive nødt til at besvare mange spørgsmål i udvalget. I min egenskab af medlem af planlægningsudvalg og byggeudvalg kender jeg måske en del af svarene, men mit partis medlemmer og tingets øvrige medlemmer har krav på at få disse oplysninger fra den ansvarlige minister.

Venstre har altid vist en levende interesse for uddannelsen og sidst givet dette udtryk i vor landsmødeudtalelse fra september. Mit parti vil derfor her i tinget yde sin medvirken til, at der skabes en god løsning på den foreliggende opgave med at bygge en polyteknisk læreanstalt, der kan give den bedst mulige ingeniøruddannelse til gavn for dansk erhvervsliv og dermed for os alle.

Fanger: Jeg vil først meddele, at det konservative folkepartis finanslovdører, det ærede medlem hr. Thestrup, senere vil udtale sig om finansudvalgets fremtidige arbejde med bevillingerne efter denne lov.

Den polytekniske læreanstalt har i de over 100 år, den har bestået, fået en stedsse større betydning. Det hænger sammen med den voldsomme tekniske udvikling, der har fundet sted i samme tidsrum. Så kan man diskutere, hvad der er årsag, og hvad der er virkning. Lad mig som et lille eksempel nævne, at vi i Jylland for godt en måned siden fejrede 100 års dagen for indvielsen af den første jernbane i Jylland. Den var bygget af engelske ingeniører; i dag bygger danske ingeniører jernbaner i udviklingslandene.

I dag er ingeniører en mangelvare. Sådan har det ikke været altid. Da jeg gik på den polytekniske læreanstalt for 40 år siden, var det efter endt eksamen vanskeligt at få en stilling, og omtrent halvdelen af min årgang rejste til USA. Man drøftede dengang i fuld alvor at foretage en yderligere begrænsning af antallet af studerende. Man foretog et rundspørge til industrien og til de kommunale og statslige institutioner om, hvor mange ingeniører de mente fremtidig at få brug for, og drøftede så en indskrænkning til disse tal. Selv om det ikke blev til noget, betød det dog, at man udviste en

karrighed med bevillingerne, således at der har været adgangs begrænsning de sidste 40-50 år. Denne adgangs begrænsning er i år så vidtgående, at man skulle have $mg \times$ til matematisk studentereksamen for at blive optaget. Det vil sikkert være forkert fuldstændig at ophæve adgangs begrænsningen til læreanstalten, for hvis ikke studenten med legende lethed har kunnet følge undervisningen i matematik, fysik og kemi til studentereksamen, tror jeg at han vil få svært ved at følge undervisningen på læreanstalten. Det ærede medlem hr. Kaj Andresen nævnte de store dumpeprocenter, men der er da noget, der hedder, at man kan gå om igen, og den væsentligste årsag til, at så mange må gå om, er, at det kniber at følge med i det stærke tempo, som der er på den polytekniske læreanstalt til førstedelsundervisningen. Derimod tror jeg, at man skulle vende tilbage til kun at anvende karaktererne i matematik, fysik og kemi til studentereksamen som afgørende for optagelsen. Det ville være ønskeligt, at man kunne optage alle således kvalificerede studerende på den polytekniske læreanstalt.

Foruden civilingeniører uddanner vi tekni kumingeniører i stedsse stigende antal, og jeg mener, at man også her måtte kunne optage alle, som var kvalificerede, men jeg lægger tryk på, at de skal være kvalificerede. Jeg ved, at man mange steder ser med stor betænkelighed på, at der ikke er en stærkere adgangs begrænsning over kvaliteten, da det ofte kniber for eleverne at følge med i tekni kumingeniørstudiet.

Hertil er så kommet akademiingeniører, som er en nydannelse. Det er vel for tidligt at fælde den endelige dom over denne ingeniøruddannelse, men én ting er i hvert fald godt ved denne uddannelse, og det er de små hold på 25 ved undervisningen i mod sætning til auditorierne for civilingeniører, hvor der har været sammenklumpet 200-300 studerende.

Der er mange danske ingeniører i udlandet, og der har derfor undertiden hævet sig røster om, at det var forkert at ofre så store beløb på denne uddannelse, når den ikke blev nyttiggjort her i landet. Sandheden er imidlertid, at når danske ingeniører virker f. eks. i udviklingslandene, virker de som de bedste gesandter for Danmark, og samtidig med at de f. eks. bygger havne og veje, skaffer de